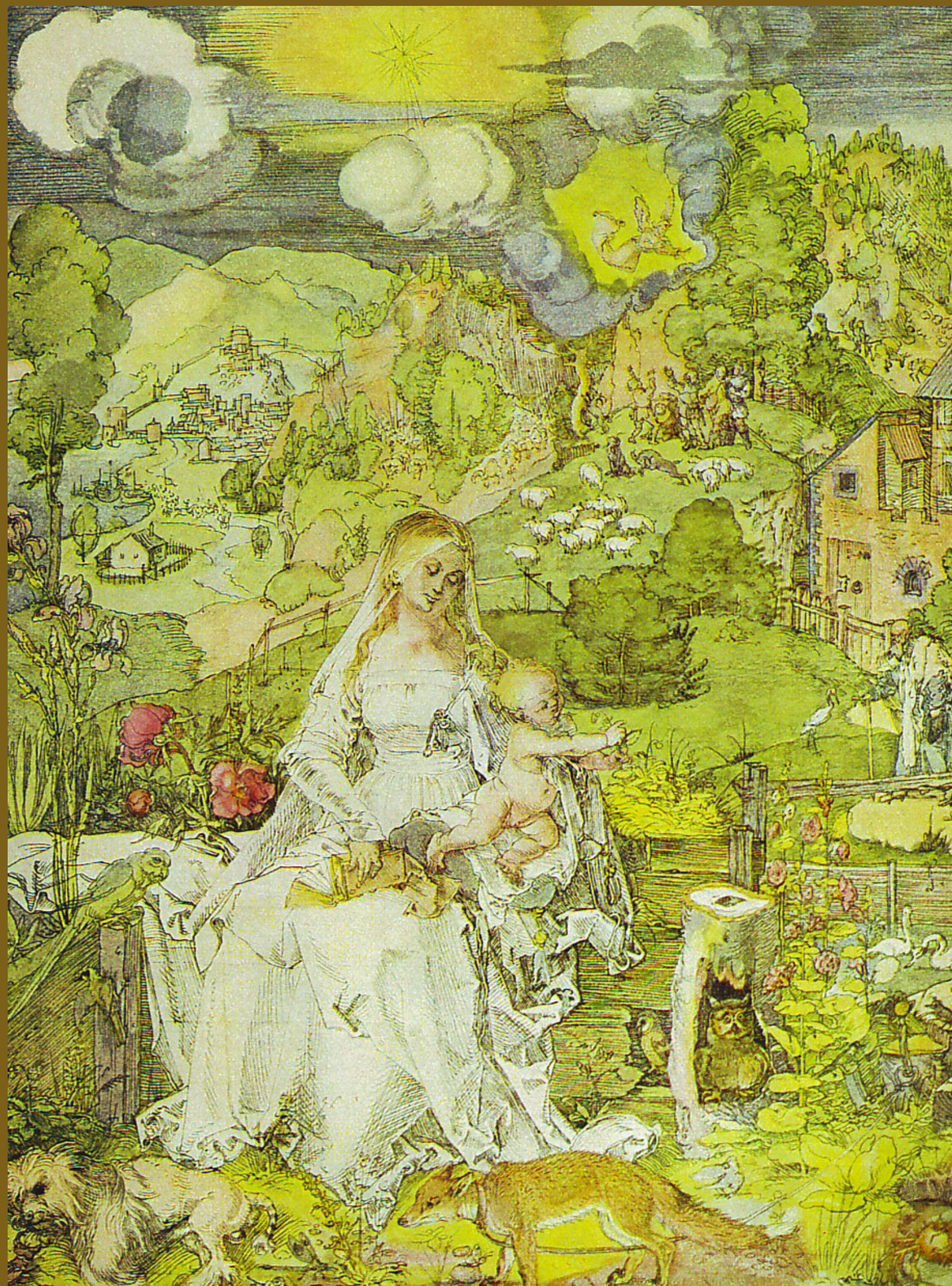

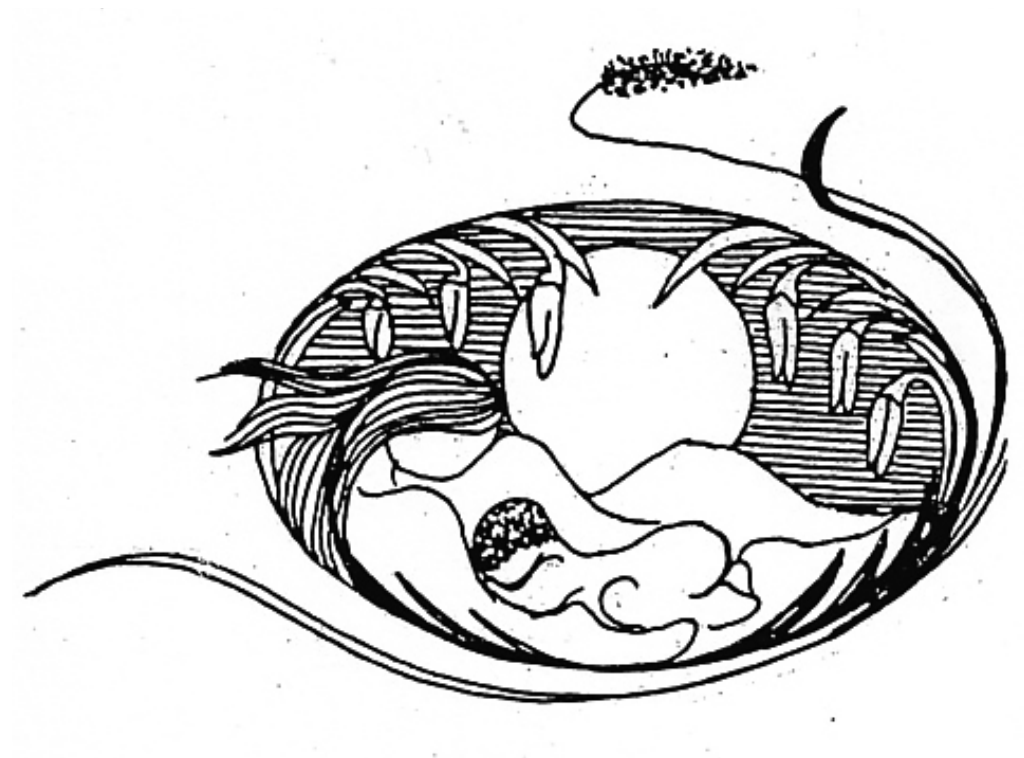

MOEDERSCHOOT VAN GOD

SOLI DEO

eenzame allene
hoe hou je het uit
met God alleen
alleen met God

of ben je zo een
dat je niet meer
alleen bent maar
al-een geworden

Moeder- schap

Moederschoot van God,
je naam is Maria.
Midden in de tijd,
de mensheid halverwege,
kiemt weer het zaad
van in den beginne.
Mensen werelden voorbij,
het eerste minnen weer
ontwaakt, nu de aarde
vraagt om herbeginnen.

Bewoner van haar lichaam,
hartslag van de schepping
in haar schoot,
Jij, die in haar naam
je wezen hebt geweven
hunkerend naar voortbestaan.
Jij, vreugde van de zinnen,
het zingend Woord
van liefde uitgesproken -
de mensheid is je Bruid.

Jij, licht van mijn denken,
ziel van mijn. dromen,
God, waarin ik kniel:
Dag Jij, mijn lieve Vader,
Jij, mijn geliefde Zoon,
Jij, mijn verliefde Geest -
vanaf het begin was het zo,
zo is het nu,
zo zal het altijd zijn,
de eeuwen door.

Gij

goddelijk en godinnig Leven
dat in mensen
voortdurend
wordt verwekt en geboren

Gij

menselijke Liefde
zichtbaar
voelbaar
in mannen en vrouwen

in Maria
hebt Gij de mensheid bewoond
als een hemel
op aarde.

Daarom gaan wij ook
biddend tot haar:
Leer ons
in ons hart bewaren
het wonder van Gods liefde:

dat wij Gods kinderen zijn,
dat God als een vader en moeder
ons in liefde vasthoudt
en in leven houdt
in tijd en in eeuwigheid.

Amen.

Bijna alleen

Er is zoveel
waarin God
te vinden is

verscholen
gedeeltelijk
enigszins.

Het zoeken
in het vele
hoeft het vinden

van het ene niet
te verminderen of
in de weg te staan.

God is immers
de ziel van
alwat bestaat.

God, ik zocht
U niet, U liet
zich vinden.

Alleen

Er is zoveel
waarin God
te vinden is.

In alles is God
te vinden want
in alles is Hij.

Er zijn monniken
en monialen die
zo ver zijn

dat zij het vele
niet meer behoeven
om God te vinden.

Juist ontdaan
van alles, wordt
God alles.

God, U zocht mij
terwijl ik U
niet zocht.

Niet alleen

Er is zoveel
waarin God
te vinden is

in volheid
want in alles
is God helemaal.

Levensmonniken
openen zich
naar het Licht

verstillen in
het schouwen
van het heelal

en omhelzen
het goddelijk zijn
in liefde.

God, U weet mij
te vinden als ik
mijzelf kwijt ben.

Moeder- aarde

Ik kus de aarde zoals
monniken de aarde kussen om
God van aarde te voelen, Liefde
tastbaar als blauw en groen.

De aarde is mijn bidstoel
waarop ik dagelijks kniel,
warm of koud, zo warm en koud
als ik ben, maar altijd goed.

En als ik op haar neerlig
in het uur van verschrikking
als op Goede Vrijdag, is zij een
bodemloze put van verdriet.

In mijn omarming ben jij,
mijn lief, mensgeworden aarde
een bloem in Gods mond
waarvan de engelen zingen.

La dolce vita

In de Romeinse ritus
wordt Maria bezongen
als 'vita': leven
en 'dulcedo': zoetheid.

Dat de Kartuizers
hiervan afwijken kan
onmogelijk een vergissing
of verschrijving zijn.

Zij als enigen zingen
in het Salve Regina
'vitae dulcedo':
de zoetheid van het leven.

Dat juist zij, levend
buiten het grote leven
het leven zoet noemen
is verbazingwekkend.

Dit getuigt van een
grote levensgevoeligheid:
Maria is de zoetheid
van het leven. Zij is

La dolce vita

De Vrouwe der Kartuizers

Niet steeds en niet
iedere Kartuizer
zal het zo
voelen en bedoelen

maar wat is het
iets speciaals dat zij
in het Salve Regina
zo nadrukkelijk

hun aandacht richten
op de schoot van Maria
en Jezus de lieve
gezegende vrucht ervan

terwijl zij in het begin
het woord Mater
en op het einde
het woord Virgo weglaten

en dan de Koninginne
die zij groeten
levenszoetheid noemen
iedere avond weer.

Schat

Voor het aanvangen
van de nacht
wordt in alle
monasteria
als laatste groet
aan Maria
het 'Salve'
gezongen.

Vertederend is het
dat in het 'Salve'
van de Kartuizers
één woord
wordt toegevoegd
'Benignum' en
zij Jezus dan
'schatje' noemen.

SALVE

Sal- ve * Re- gi- na, mi-se-ri-cor- di- ae,

Vi- tae dul- ce- do et spes nos- tra, sal- ve.

Ad te cla- ma- mus, ex- u- les fi- li- i E- vae.

Ad te sus- pi- ra- mus, ge- men- tes et flen- tes

in hac la- cri- ma- rum val- le.

E- ia er- go Ad- vo- ca- ta nos- tra,

il- los tu- os mi- se- ri- cor- des o- cu- los

ad nos con-ver- te. Et Je- sum, be- ne- dic- tum fruc- tum ven- tris tu- i no- bis

post hoc ex- i- li- um os- ten- de be- nig- num.

O cle- mens, O pi- a,

O dul- cis Ma- ri- a.